

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Minister Stensballe saa rigtigt, Oprættelsen af Vejfonden har vist sig at være en overordentlig heldig og gavnlig Foranstaltning, den har løst mange vanskelige økonomiske Spørgsmaal Kommunerne imellem og har været til overordentlig stor Gavn for Vejvæsenets Udvikling her i Landet.

Men jeg skal altsaa forlade dette i øvrigt interessant Udgangspunkt for Venstres Stilling til disse Spørgsmaal og vende mig til, hvad der skete i 1930. Der forelaa i 1930 her i Landstinget et Lovforslag, vedtaget af Konservative, Radikale og Socialdemokrater i Folketinget mod Venstres Stemmer, et Lovforslag, ifølge hvilket Halvdelen af Motorafgifterne udover et vist Beløb, 30 Mill. Kr., skulde anvendes af Ministeren for offentlige Arbejder som et Tilskud til særlige Vejarbejder og komme henholdsvis Amtskommuner, Sognekommuner, Købstæder, København og Frederiksberg til gode i et Forhold, der svarede til Procentsatserne i Motorafgiftslovens § 9. Altsaa kunde Ministeren fordele Tilskuddene, men de forskellige Arter af Kommuner havde Sikkerhed for at faa deres Andele i Forhold til Lovens almindelige Fordelings-satser. Og hvorledes lød saa det Forslag, som Venstre stillede og fik vedtaget som Betingelse for sin Medvirken? Det gik ud paa, at Halvdelen af, hvad der kom ind udover 33 Mill. Kr., skulde stilles til Ministerens Raadighed, men af dette Beløb blev en Trediedel stillet til Ministerens Raadighed efter Reglerne for den i 1927 oprettede Vejfond, altsaa uden at være bundet af nogen Fordelingsregel, altsaa en ny kæmpemæssig Landvinding for Centraladministrationens Indflydelse paa Vejvæsenet og en Mangedobling af den oprindelige Vejfond. For de øvrige to Trediedele, som Ministeren kunde fordele til særlige Vejarbejder, blev der af Venstre sat den nye Klausul, at Fordelingen, for saa vidt Sognekommunerne angik, skulde ske efter Amtsraadenes Indstilling. Sognekommunernes Selvbestemmelse med Hensyn til deres Vejvæsen ophævedes derved for de særlige Vejarbejders Vedkommende. Der maa dog vist siges at være et Spring imellem den Opfattelse af 1930, som faktisk dikterede Rigsdagen disse Betingelser, hvis den vilde have en enstemmigt vedtagen Lov, og den Op-

fattelse af 1931, som Ordføreren for Forslagsstillerne i sin Forelæggelsestale forleden — Sp. 32 — gav Udtryk for, idet han ved den Lejlighed efter først at have udtalt sig nedsættende om Centraladministrationens Forstaaelse af Vejsager sluttede med følgende Ord om Venstres her foreliggende Lovforslag:

„Men derigennem gives ogsaa Styrelsen af Vejvæsenet helt og holdent tilbage til Vejejerne, til de stedlige Vejmyndigheder, og det anser vi for rigtigt og godt.“

Med et saadant Spring i Opfattelsen af Forhold, der er af indgribende og økonomisk vigtig Betydning for Amter og Kommuner, og som i højeste Grad opfordrer til den størst mulige Kontinuitet, med en saadan Voltigering i Tankegangen maa jeg fraaade de øvrige Partier at konkurrere.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stensballe): Jeg kan jo ikke sige, at det var opmuntrende Ord overfor Lovforslaget, den højtærede Minister fremkom med, men jeg maa dog erkende, at hans Hovedopfattelse af Forslaget i det væsentlige er rigtig. Men naar vi dernæst kommer til, hvad han uledte af Lovforslaget, maa jeg stille mig reserveret overfor hans Opfattelse. Den højtærede Minister begyndte med at sige, at der af Motorfolkene krævedes 10 Mill. Kr. Ja, det er da kun, for saa vidt som der er Brug derfor, thi det er Finansministeren, der i saa Henseende har Føringen. Naar den højtærede Minister siger, at der ingen Forbedring af Landevejsnettet vil blive under disse Forhold, maa jeg ganske bestemt tage Afstand derfra, thi der bliver selvfølgelig den Forbedring, som kan faas for de Midler, der bliver stillet til Raadighed for Amterne. Der bliver ikke Lejlighed til at vedtage særlige Bevillinger i Amterne til et Beløb af Halvparten af, hvad der bliver tildelt dem af Motorafgifterne, det er rigtigt, men naar den højtærede Minister senere mener, det vil faa den Gang, at der ikke bliver sat saa mange Arbejder i Gang, maa jeg henholde mig til mine Udtalelser forleden Dag. Jeg er ikke ganske saa sikker som den højtærede Minister paa, at det vil blive Resultatet. Jeg tror, at skal vi gaa videre ad den Vej, vi nu har fulgt i de senere Aar, vil det have den Følge, at der bliver sparet